

בש"פ 3127/22 - אפרים ורטהיים נגד מדינת ישראל, בעצמו

**בבית המשפט העליון
בש"פ 3127/22**

כבוד השופט ג' כנפי-שטייניץ

לפני:

אפרים ורטהיים

ה牒:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשה לאיחוד תובענות

בעצמו
עו"ד רוני זלושינסקי

בשם המ牒:
בשם המשיבה:

החלטה

1. לפני בקשה לפי סעיף 78 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, להעברת מקום הדיון בת"פ 1437-09-21 המתנהל בבית משפט השלום בbara שבע לבית משפט השלום בירושלים ולאיחוד הדיון בו עם תק"ח 61332-05-21 המתנהל בבית משפט השלום בירושלים.

2. כעולה מן הבקשה ומעיון בתיק בית המשפט, נגד המ牒 הוגש שני כתבי אישום, המייחסים לו עבירות של יציאה ממקום המגורים לפועל או למטרה שאינה מותרת (הפרת סגר), שתיהן מיום 5.2.2021, בשני מקומות שונים בארץ. מעין בתיקי בית המשפט עולה כי טרם קיימה הקראאה בתיקים.

3. המ牒 טוען כי יש להורות על איחוד הדיון בתיקים בשל כך שהם נסובים על אותו העניין, ונסיבותיהם דומות. מנגד, טעונה המשיבת כי יש לדוחות את הבקשה משלא ניתן נתן טעם המצדיק זאת ובשים לב לכך שה牒 לא הודה בעובדות כתוב האישום בתיק המתנהל בbara שבע, כך שהיענות לבקשת תחייב ניוד של עדות הטענה מבאר שבע לירושלים.

4. דין הבקשה להידוחות.

עמוד 1

5. און בסמכוותו של בית משפט זה להורות על איחוד הדיון בשני הlicים פליליים, ועל כן הבקשה לאיחוד התיקים נדחתה.

6. באשר לבקשת המבוקש להעברת מקום הדיון, על פי הכלל, כאשר הנאשם מבקש את העברת הדיון בהילך נגדו, אין הוא מודה בעובדות כתוב האישום, תהא הנטייה שלא להיעתר לבקשתו. הטעם לכך נועז לצורך שימוש ראיות, לרבות הגעת עדי תביעה, בהם גורמי אכיפה, לבית המשפט אליו הועבר הדיון. לפיכך, העברת הדיון למקום בו כופר הנאשם בעובדות כתוב האישום תישא רף במקרים חריגים ווציאי דופן (בש"פ 4344/12 טאובליב נ' מדינת ישראל (8.7.2012); בש"פ 507/18 מילר נ' מדינת ישראל (5.3.2018); בש"פ 6395/18 וין נ' מדינת ישראל (12.9.2018)). המבוקש לא מצביע על נסיבה חריגה המצדיקה את העברת הדיון בעניינו, ולפיכך גם דינה של בקשה זו להידחות.

ניתנה היום, כ' בסיוון התשפ"ב (19.6.2022).

שׁוֹפְט